

Музей історії села Великий Кучурів «Берегиня»

Заснований наприкінці 80-х років вчителем українознавства Маковію Гарафіною Петрівною.

У звичайному класному приміщенні старої школи влаштували музейну кімнату. Гарафіна Петрівна з учнями зібрали багато старовинних речей та влаштувала імпровізовану експозицію, щоб зберегти для майбутніх поколінь історію нашого села.

У 1996 році, після відкриття нового приміщення Великокучурівської ЗОШ I - III ступенів, вчителі історії Собко Н.В. та Онищук Л.Д. разом з учнями та вчителями поповнили фонд музею новими експонатами. В цей же час музей перенесли на 4 поверх нової школи, де він знаходиться донині і займає дві кімнати.

Офіційно музей зареєстровано та відкрито 25 травня 1999 року. У першій кімнаті музею експонуються старовинні предмети одягу та побуту жителів села Великий Кучурів.

Тут представлено одяг жителів села, чоловічий та жіночий; ткацький верстат, стародруки, різноманітні документи, давні фотографії, а також предмети домашнього вжитку.

Цікавим для відвідувачів буде фрагмент інтер'єру Великокучурівської хати з типовою для регіону керамікою, дерев'яним посудом, саморобними хатніми меблями.

В музеї також зберігається старовинна ікона молдавського періоду XV-XVI ст., мальована фарбами на дошці.

Окремі матеріали присвячені відомим уроженцям села. Серед них: заступник голови уряду УНР у вигнанні, професор Гарвардського університету Микола Суховерський; народознавець, провидиця, організатор музею Гарафіна Маковій; поетеса Ганна Душак та ін.

Усі речі, які експонуються в музеї, зібрані учнями та вчителями школи. Екскурсії за спеціальним сценарієм проводять учні навчального закладу.

У січні 2017 року керівництвом громади та педагогічним колективом школи прийнято рішення переобладнати одну з кімнат у «Музей бойової слави». Всі матеріали та експонати зібрано небайдужими людьми, воїнами АТО та членами їх родин.

Експозиція присвячена подіям на сході нашої країни, всім жителям громади, які брали і беруть участь в АТО та ООС, та, зокрема – Герою-кіборгу Володимирі Бузенку. Оновлення та відкриття відбулося у березні 2017 року.

На експозиціях музею висвітлюються сторінки історії, безпосередніми учасниками творення якої є жителі Великокучурівської об'єднаної територіальної громади. Значна частина експозицій музею присвячена найактуальнішому на

сьогодні – подіям на Сході, антитерористичній операції, в якій брали участь і нині продовжують нести службу багато наших односельчан.

Це причетність до нашої історії, виховання любові до Батьківщини, збереження пам'яті і вшанування героїчного шляху нашого народу, шана і повага до воїнів.

Адже музейною мовою можна зберегти пам'ять про грозові воєнні роки, розповісти правду про подвиги простих солдат.

Основну частину експозиції присвячено нашому земляку, герою-кіборгу Володимиру Петровичу Бузенко, на честь якого в грудні 2018 року Великокучурівська ЗОШ І-ІІІ ступенів отримала назву Великокучурівський ЗЗСО І-ІІІ ступенів імені В. Бузенка.

Володимир Бузенко - навідник 7-ї роти 3-го батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, солдат.

Народився 28 липня 1988 року в селі Великий Кучурів Сторожинецького району Чернівецької області. Закінчив загальноосвітню школу села Великий Кучурів, потім - професійно-технічне училище.

У 2006-2007 роках проходив строкову військову службу в лавах Збройних Сил України.

У 2010 році, під час місцевих виборів, був обраний депутатом Великокучурівської сільської ради Сторожинецького району Чернівецької області.

У серпні 2014 року мобілізований до лав Збройних Сил України. Служив у 3-му батальйоні 80-ї окремої десантно-штурмової бригади Високомобільних десантних військ Збройних Сил України (військова частина А0284, місто Львів). Позивний «Італієць».

З листопада 2014 року брав участь в антитерористичній операції на сході України. Учасник оборони Міжнародного аеропорту «Донецьк».

20 січня 2015 року солдат Бузенко загинув під завалами внаслідок підриву російсько-терористичними угрупованнями другого поверху Міжнародного аеропорту «Донецьк».

З того часу вважався зниклим безвісти. Тіло Володимира Бузенко, разом з тілами інших загиблих захисників аеропорту, було привезено до моргу міста Запоріжжя. Ідентифікований завдяки експертизи ДНК. 1 грудня 2015 року похований на кладовищі села Великий Кучурів Сторожинецького району.

1 вересня 2016 року в селі Великий Кучурів на фасаді будівлі загальноосвітньої школи (вулиця Головна, 20А), де навчався Володимир Бузенко, йому відкрито меморіальну дошку.

Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (16.01.2016; посмертно), недержавною нагородою - орденом «Народний Герой України» (03.12.2016; посмертно).